

[Jørgen Tved]

medlemmer, faktisk på samme måde som medlemmer af Folketinget bliver pålagt en bestemt retning for deres virksomhed, når der er afholdt et valg.

Jeg kan godt forstå, at de borgerlige vil have en form for demokrati i samfundet og en anden form for demokrati i arbejdernes organisationer. Det er jo helt i tråd med den borgerlige politik, at arbejderne skal have andre betingelser at leve under end folk i almindelighed, helst pisket over nakken og helst sådan, at de andre bestemmer, hvor skabet skal stå.

Der har vi måske en lidt anden opfattelse.

Ejner Larsen (SF):

Det er helt igennem et mærkeligt forslag, der ligger her. Jeg har også undret mig meget over, at det var de foreninger, der ydede støtte, der skulle fremlægge deres regnskaber, og ikke dem, der modtog. Det svarer rent faktisk til, at toldvæsenet kom ud til en købmand og så i stedet for at gå direkte i købmændens regnskab gik ud og opsøgte samtlige handlende for at finde ud af, hvad de har købt hos ham. Det er da en lidt bagvendt måde.

Somme tider siger man: Man må sno sig, sagde ålen. Eller også var det fiskeren – jeg ved ikke, hvor fiskeren blev af. I hvert fald var det sådan, at hr. Kent Kirk greb dette, at Det Radikale Venstre har sagt noget om aktionærer og deres politiske frihed, og straks kunne hr. Kent Kirk fortælle, at det var nok ikke det store problem. Sådan opfattede jeg det.

Jeg opfatter det heller ikke som det store problem for aktionærer, de er sikkert nogenlunde jævnt placeret ovre i de borgerlige rækker. Men det, som jeg interesserer mig for, er: Hvordan kan jeg som forbruger være sikker på, at jeg ved at handle et bestemt sted, i et aktieselskab eksempelvis, ikke kommer til at støtte et politisk parti, som jeg ikke ønsker at støtte, fordi jeg er uvidende om, at den pågældende virksomhed støtter et politisk parti? Det kan være, jeg skal ud og købe møbler, tæpper osv., og går ind og handler et sted, og når jeg er gået ud, har jeg indirekte støttet et politisk parti, fordi jeg har dummet mig og er gået ind og har handlet hos den pågældende.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup: Hvis jeg skal beskyttes, skal det så ikke være sådan, at der står uden på vinduet, at denne virksomhed yder støtte til Det Konservative Folkeparti

eller et andet parti, således at jeg kan gå forbi den pågældende butik, fordi jeg ikke ønsker at yde støtte til det pågældende politiske parti?

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal vende tilbage til hr. Ejner Larsen om et øjeblik, men vil i øvrigt gerne starte med at sige, at genkendelsens glæde er jo, er der nogle der siger, den bedste. Jeg vil derfor gerne takke ordførerne for, at de ikke gav mig nogen voldsomme overraskelser. Tværtimod må man sige, at en stor del af det, der blev sagt, er blevet sagt før, og vægten var stort set den samme. De forbindelser på tværs af salen, som efterlyses i andre sager, var meget tydelige i dag. Det er rart at se, at Socialdemokratiet og regeringen – og i dette tilfælde sågar også SF – arbejder så godt sammen om disse spørgsmål. Det ville være dejligt, hvis det kunne lade sig gøre i en række andre sager også.

Det, som har været mest tydeligt efter den meget lange debat, vi nu efterhånden har haft om dette spørgsmål, er de mange pæne ord om selve sagen og den fuldstændige mangel på vilje til handling i dette spørgsmål.

Jeg kan starte fra en ende af med at nævne hr. Svend Aukens meldinger på LO's kongres om, at nu burde LO og forbundene tage sig sammen og sørge for at indføre frivillighed. Ingen aktioner fra Socialdemokratiets side i den anledning. Hr. Kaj Poulsen siger i dag: Lad os nu se, hvad udviklingen kan give, verden skal jo gå videre. Vi skal ikke for hurtigt skride til noget som helst. Nej, Socialdemokratiet hviler roligt og stille i dyb søvn i dette spørgsmål, man har ingen som helst interesse i det enkelte medlems demokratiske forhold.

SF's ordfører sagde til Information forleden dag, at nu måtte det snart være slut, nu måtte der ske noget på dette punkt. I dag kunne vi ingen melding få om, at man også havde en vilje. Det forsvandt alt sammen i tåger om, at der var nok tekniske problemer men hvis der ikke var tekniske problemer, så ville man da måske nok.

Fra hr. Bollmanns side var der ikke nogen nye erkendelser, men jeg mindes en tidligere debat, hvor hr. Bollmanns partiformand, den nuværende minister for økonomisk samordning, sagde, at nu måtte fagbevægelsen altså tage sig sammen, nu kunne vi ikke vente længere. Vi har ventet fire år siden da, hr. Bollmann, hvor mange år endnu?